

[Hans Hansen.]

Derfor lad os først unddrage Staten de 3 Mill. Kr., der er Tale om, og lade Roedyrkerne beholde dem f. Eks. et Aar, og saa fastlægge en Ophævelse af Tolden; saa vil denne forøgede Beskyttelse ikke kunne kapitaliseres og Sukkerprisen ikke kunne stige, men maa falde fremtidig, samtidig med at Tolden og Statsindgrebene bortfalder. Det er den logiske Rækkefølge i det, jeg var inde paa i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremførte nogle Betragtninger over den Modsætning, der skulde være mellem det ærede Medlem Hr. Duborgs Betragtninger og mine. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde peget paa, at Forslaget var kapitalvenligt, og at det ærede Medlem Hr. Duborg skulde have paapeget, at det gik i Socialiseringsretning. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke har set den Stilling, det ærede Medlem selv staar i. For den er ikke socialistisk. Det er en Slags Statskapitalisme, hvor man prøver paa ved Statsværn at sikre Kapitalen nok. Jeg har tidligere haft Lejlighed til, bl. a. ved Behandlingen af Forespørgselen i Fjor om Arbejdsløsheden og Bolignøden, at paapege, hvordan Socialdemokratiets Regering efter min Mening i Virkeligheden i sin Politik staar som Højfinansens Værner og Garant. Det er ogsaa tydeligt, at det stærkeste politiske Fjendskab, der i Øjeblikket bestaar her i Landet, bestaar mellem Kommunisten og Socialdemokrater, idet Kommunisterne siger det samme: at Socialdemokraterne i Virkeligheden paa en Maade er Kapitalistvenner.

Det ærede Medlem forstaar altsaa ikke, at der er en vis Tilknytning mellem de Betragtninger, der blev anstillet af det ærede Medlem Hr. Duborg og mig. Jeg paapegede det reelle, og det kan heller ikke bortforklares, at der er en Socialiserings-tendens oppe, som, samtidig med, at den fordyrer Varene for Forbrugerne, skærmer den Kapital, som er anbragt i Sukkerfabrikkerne. Det er det, som det ærede Medlem ikke synes at have forstaaet. Socialdemokratiet er i Virkeligheden efterhaanden gledet over i en Slags moderne Kapitalistbetragtning med Staten som Garant for Højfinansens.

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse. Han spurgte mig, hvordan det vilde gaa, hvis Dyrkerne ikke havde Sikkerhed for, at Fabrikkerne kunde opfylde deres Forpligtelser overfor dem, og det

ærede Medlem sagde, at jeg skulde ikke, som det ærede Medlem udtrykte det, skælde ud paa de rige Sukkerfabrikker. Det har jeg aldrig prøvet paa, men jeg har peget paa den Kendsgerning, som jeg allerede har anført overfor den højtærede Handelsminister. Men Betragtningen, der ligger bagved det ærede Medlems Udtalelser, er den, at det ærede Medlem synes, at Staten skal yde Sikkerhed for, at Fabrikkerne kan opfylde deres Forpligtelser overfor Dyrkerne. Det er, som jeg har sagt før, den samme Betragtning af Statens Garanti, som blev anlagt af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Jeg er imod den Opfattelse, at Staten griber regulerende ind i Erhvervslivet, og jeg har paapeget ved tidligere Lejligheder, at det aldrig har ført til andet end Ulykke.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen omtalte en Forvandling, der efter hans Mening var foregaaet i min Stilling til Statens Tilskud til Sukkerroedyrkingen fra 1930 og til nu. Jeg har udtalt den Gang, at jeg mente, at det var ønskeligt, om der paa de Dyrkere, som fik Tilskuddet, blev anvendt Lovens Regler, Fattighjælps Virkninger. Ja, jeg mener virkelig, at al Told burde ind paa samme Plads som andet Fattigt Tilskud. Det mener jeg den Dag i Dag; der er ingen Forvandling foregaaet i min Stilling. Men naar det ærede Medlem spørger, hvordan vi kan faa Prisen sikret uden ved Statsindgreb eller ved Skatter, saa ser vi, hvor langt det ærede Medlem er kommet ud i Statsregulering, hvor langt han selv er kommet bort fra sit oprindelige politiske Udgangspunkt over i den Statssocialisme, som nu hans Parti synes at være gaaet ind for med fuld Musik.

Det blev fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Side udtalt, at der kunde kun rumles ude i Landet med de forskellige politiske Partiers Stilling til udvidede Statsforanstaltninger; herinde betød det ingenting. Jeg vil sige, at hvad der foregaar ude i Landet, er netop afgørende for, hvad der sker herinde i det lange Løb. Det er muligt, at det var betimeligt at faa undersøgt, om de, der giver Tilskud til Statsforanstaltninger, virkelig har Mandat dertil, om ikke Tiden var inde til at spørge Vælgerne, om man ønsker Toldforanstaltninger og Statsindgreb i et Omfang, som hidtil saakaldte Frihandelsmænd har været imod, men som de nu er gaaet ind for. Jeg tror, det var rigtigt at appellere nu og spørge Vælgerne, om de Herrer har Mandat til at foretage de Beslutninger, der nu sker her i Tinget.